

# Hónapló



## December



# 2024

Radnóti Miklós: December  
Délben ezüst télíhord a nap és csak sejlik az égen. Köd száll, lomha madár. Fíjvel a hó, esik és angyal suhog át a sötétben. Nesztelemnül közelít, mély havon át a kalájt.

© Tanulj velem IKT-val

**Lipták Gábor Városi Könyvtár Balatonfüred**

*Péter Erika*

### **Advent**

András után vasárnap  
új dísze van a háznak.  
A karácsonyt várva várod,  
advent kincsét megtalálod.

Fagyöngyből vagy lisztgyurmából  
készül, s kalács fonatú,  
fenyőágból, szalmaszálból  
gyönyörű a koszorú.

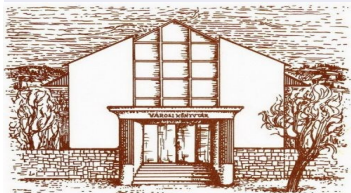
Adventidő: készülődés,  
kezdődhet a sütés-főzés.  
Karácsonyra minden ragyog.  
Fényesebbek a csillagok.



*K. László Szilvia*

### **December**

December az ünnepről szól,  
akkor szép, ha hull a hó,  
úgy jó, ha van meleg szoba,  
a beigliken sok dió.  
Jó dolog a sok ajándék,  
de figyelj a szemeket,  
meglátod, a legnagyobb  
kincs az őszinte szeretet.  
Szerencsére fér a szívbe  
óriási nagy adag,  
s minél többet adsz belőle,  
neked annál több marad!



*Kiadja: Lipták Gábor Városi Könyvtár Gyekerekészlege  
8230 Balatonfüred, Kossuth Lajos u. 35.*

*Szerkesztő: Sz. Faragó Szilvia  
gyekerekönyvtáros*

*Email: szi8230@gmail.com*

Donászy Magda

### Karácsony

Karácsonyfa, Karácsony,  
Ezüst dió zöld ágon.  
Csilingelő csengettyű,  
A fenyőfa gyönyörű.  
Csillagszóró, gyertyafény,  
ég a fenyő ünnepén.

Péter Erika

### Adventi gyertyák

Négy  
vasárnap  
gyújtunk gyertyát  
az adventi koszorún.  
Első vasárnap egy szálát,  
Bronzvasárnap még egy párat,  
Ezüstvasárnap éppen hármat.  
Aranyvasárnap meg mind a négy  
gyertyán ég a fény.

# Versek decemberre



Mentovics Éva

### Az ünnepi asztalnál

Imbolyog a gyertya lángja,  
Fénylik, mint a Napsugár.  
Ünnepváró asztalunkról  
fodros füstje tovaszáll.

Karácsonyfán aranycsillag,  
és számtalan szép csoda:  
csillagszóró, szaloncukor,  
omlós, mézes figura.

Kint a kertben pelyhek ringnak,  
belesnek az ablakon.  
Csodálják a gyertyák fényét

*Weöres Sándor*

### **Női a dér, álom jár**

Női a dér, álom jár,  
hó kering az ág közt.  
Karácsonynak ünnepe  
lépeget a fák közt.

Viasz-szín, kén-sárga  
mennybolt alatt járnék,  
körülvénne kék-eres  
halvány téli árnyék.

Én is, ládd, én is, ládd,  
hóban lépegetnék,  
ha a jeges táj fölött  
karácsony lehetnék.

Kis ágat öntöznék,  
fönn a messze Holdban.  
Fagyott cinkék helyébe  
lefeküdnék holtan.

Hó fölött, ég alatt  
nagy könyvből dalolnék,  
fehér ingben, mezítláb,  
ha karácsony volnék.

Csak sírnék, csak rínék,  
ha karácsony volnék,  
vagy legalább utolsó  
fia-lánya volnék.

*Udud István*



### **Ég a gyertya**

Ég a gyertya, ég,  
el ne aludjék!  
Karácsonyfa-  
gyertya köré  
Mind ide gyűljék!



Ég a gyertya, ég,  
el ne aludjék!  
Csillagszóró  
száz szípkorka  
mind ide hulljék!

Ég a gyertya, ég,  
el ne aludjék!  
Béke,  
szeretet,  
igazság  
el sose múljék!



# ÜNNEP

Az ünnep azé, aki várja.

Aki magot szór ablakába,  
és gyertya vár az asztalán.  
A várók nem várnak hiába.  
Egy angyal kopogott talán?

Szárnyuhogás az ablakon túl –  
vigyázz! Kinézni nem szabad!  
Künn az angyalhad térül-fordul,  
egy pillanatra látszanak.

A karácsonyfát hozzák – hallod?  
Egy koppanás, és leteszik.  
Fényben úszik az üvegajtód,  
s megint suhogás. Mi ez itt?

Zöld angyaltoll: egy kis fenyőág,  
karácsonyszagú és meleg.  
„Gyűjtsd meg a legutolsó gyertyát!”  
Ez az angyali üzenet.

És be is mehetsz – vár az ünnep,  
és minden zárt ajtót kitár.  
A fa alatt angyalok ülnek –  
az ünnep azé, aki vár.



Fésűs Éva

## December, december

December, december,  
A világ csilingel  
Hóember hófején  
Fázik a cilinder.

Kis csizma, nagy csizma  
Csikorgó hóban jár  
Piros kis orroddal  
Cinegét foghatnál.

Kis bunda, nagy bunda  
Kell már a szőr kucsma  
Hóaplant sző a tél  
Medvére, mókusra.

December deret fúj  
December fagyot hoz  
A világ mégis csak  
Ünnepre harangoz.

Hamvadó alkonyban  
Csillag gyúl faágon  
Meglátod, egyszer csak  
Itt lesz a karácsony.



Advent, advent,  
gyertya ég,  
egy-kettő-három-négy.  
Kis Jézuska,  
üdvözlégy!



## Kányádi Sándor: Fenyőmese

Élt a Hargita oldalában egy magányos fenyő. Senki sem lakott a közelében.

Az erdő, de még a legkisebb bokor is olyan messzire volt tőle, hogy még a kiáltását sem hallották volna meg, nemhogy a sóhajtásait.

Ezért aztán nem is kiáltozott, nem is sóhajtozott. Még a nyári viharok, villámok s a farkasordító telek idején sem.

Pedig annyit sanyargatták, hogy az még embernek is sok lett volna.

Elfásult egészen a nagy egyedülvalóságban. Egyetlen öröme volt, ha nyaranta egy-egy arra legelésző juhnyáj bújta meg az árnyékát, a nagy melegben. Vagy éppen maga a juhász heveredett alája furulyázgatni, tarisznyát bontani. Olyankor még sóhajtott is egyet-egyét, inkább csak figyelmességből, a szép nótáért, s hogy az árnyékot a sóhajával frissebbé tegye.

Hanem a nyáron olyat ért, amelyet még soha. Vidám kirándulók, egy egész iskola telepedett alája. Azóta nincs nyugta a fenyőnek. Egyre sóhajtozik, s mindegyre le-letekint a völgy felé, amerre a kirándulók alóla elvonultak. S mint valami kincseket, nézi az alatta maradt üres konzervdobozokat.

– Mit nem adnék, ha még egyszer közöttük állhatnék – sóhajtotta el bánatát egy véletlenül reáröppent rigónak.

A rigó egyet-kettőt füttyentett köszönetképpen, aztán tovaszállt arra, amerre a kirándulóknak nyoma veszett.

Hogy mit intézhetett a kis rigó, mit nem, nem tudhatjuk.

Jöttek az őszi ködök, esők, havas esők. A fenyő, ha lehetett, még inkább magába fásult. A szelek még a konzervdobozokat, utolsó emlékeit is ellopkodták. Már a földre se nézett többet. Akárhogy tépdesték a viharok, aludt. Már arról se vett tudomást, hogy hatalmas havával megjött a tél. Tőle jöhetett is, mehetett is.

De egyszer csak megrázta magát. Azt hitte, álmodik. Pedig nem álmodott. Hatalmas zsvajra, énekszóra ébredt. Egy nagy udvaron találta magát. Minden ága fel volt cicomázva, és minden megmaradt tobozába mintha egy-egy csillag költözött volna.

Azóta is ott áll az iskola udvarán. Bánja is ő, hogy az ünnep, a vigalom teltével ágait lecsapdosták. Lomb helyett szárnya nőtt. Zászló csattog-lobog rajta, s vidám énekszó köszönti minden reggel.

## Rokonok a nagyvilágban — A disznó



Szerencsét hoz vajon az újévi malac? Sokak szerint igen, ezért tartják úgy, hogy újév napján disznóhúst kell enni, a disznó ugyanis összetúrja a szerencsét (szemben a baromfival, ami meg, ugye, szétkaparja). A sertéshúsból sokféle ízletes étel készülhet persze az év többi napján is. A disznóbőrből táská, jőféle lábbeli, ruha lehet. Egyszerűen húsáért és bőréért tartjuk a házi sertést. De mi van a vadon élő rokonaival?

### Vaddisznó

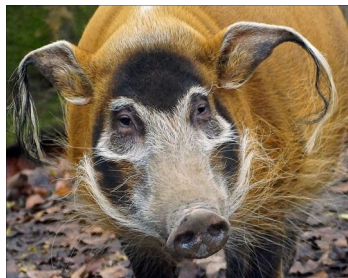
A legismertebb rokon, a vaddisznó őshonos nálunk. Óriási területen, egész Európában és Ázsiában elterjedt. A utóbbi időben mifelénk ráadásul nagyon elszaporodott, annyira, hogy erdei sétáink során akár találkozhatunk is vele. Az ilyen találkozásokokat azonban jobb elkerülni, mert bár tart az embertől, ha fenyegetve érzi magát, vagy a csíkos malacait félti, támadhat is. Rendszeresen vadásszák, húsából, akárcsak házi rokonáéból, sokféle étel készülhet, amit kedvvel fogyasztanak nemcsak egész Európában, de Ázsia déli részein is. Észak- és Dél-Amerikában, valamint Ausztráliában a betelepített példányok szaporodtak el és honosodtak meg.



Sokféle tájban és éghajlaton otthon érzi magát, csak a bűvőhely nélküli sík vidéken és a magas, sziklás hegységekben nem. Leginkább a tölgy- és bükkerdőket kedveli, ahol kedvére turkálhat a laza erdei talajban, és bőven lakmározhat a fák terméséből, a makkból. A nádasban is él, sőt úgy tűnik, az ember közelsége sem zavarja, időről időre egy-egy példány még a nagyvárosok utcáira is betéved. Családi közösségben, azaz kondában él. A kondát egy idősebb anyaállat, a koca vezeti. Nagyon fontos számukra a társak közelsége, szorosan összebújva, egymás mellett heverészve pihennek, és úgy alszanak. Apró szemükkel elég rosszul látnak, de a hallásuk és főképp a szaglásuk egészen kiváló. Érzékeny orrukkal még a legfinomabb szarvasgombát is kiszagolják az erdőben, és kitérűjk.

### Ecsetfülű disznó

Az ecsetfülű, más néven bojtosfülű disznó Afrikában őshonos az esőerdőben, egy másik fajta meg a szavannán él. Rozsdavörös bundáját fehér sörény és fülpamacs díszíti, erről kapta a nevét. Más rokonaival ellentétben nem csoportban, hanem magányosan él. De mint a házi sertés és a vaddisznó, ő is mindenevő, sőt ő még a döögöt sem veti meg.



### A szentséges püspök

Egyszer meghalt egy püspök, aki míg élt, a jobbágyait igen sanyargatta. Amikor meghalt, összejött a többi pap, imádkoztak fölötte, és szépen felöltöztetve koporsóstul a templom közepére tették. Eleinte papok virrasztottak mellette éjjelenként, de mikor látták, hogy a püspök éjjel tizenkét óraker fölkel a koporsóból, elmegy egészen a templomgádoorig, ott elesik, aztán fölkel, és a koporsóba nagy zuhánással visszafekszik, igen megijedtek, és kilopózkodtak a templomból. De a történetekről senkinek nem szóltak semmit.

A papok aztán nem mertek többet a püspök mellett virrasztani. Hanem a diákok közül, akiket ingyen tartottak, megkértek hármat a virrasztásra, méghozzá olyanokat, akik nem tudták, mi a félsz. Azokban a régi időkben, amikor ez történt, a templomban virrasztás alkalmával még a kártyázás is meg volt engedve. Sőt, hogy annál bátrabbak legyenek a diákok, ha talán a püspök ismét fölkelne, bort is szabad volt nekik iszogatni. A püspök koporsóját hát beszegezték, s odarendelték a három diákot. A püspök, amint már mondtam, a templom közepén feküdt. Közel a templomgádoorhoz volt egy asztal, azon volt a bor meg a kártya. Az egyik diák egyik oldalról ült az asztal mellett, a másik a másik oldalról, egy pedig, aki a legbátrabb volt, háttal ült a koporsónak. Kártyáztak és ittak a diákok egészen tizenkét óráig. Tizenkét óra felé aztán az a diák, aki jobbról ült, hátranéz s látja, hogy a püspök koporsójának a födele felnyílt, és a püspök már emelkedik a koporsóból. Mivel egy kicsinyt tudta, mi a félsz, azt mondta a másik kettőnek, akik még nem vettek észre semmit:

– Csak játsszatok, amice, kimegyek szükségre, mindjárt jövök. — Evvel kiment, és sokáig nem jött vissza. A másik diák, aki balról ült, az is hátranéz, hát látja, hogy a püspök már felült a koporsóban, és rájuk néz. Mivel tudta ez is egy kicsinyt, hogy mi a félsz, azt mondja annak, aki háttal ült a koporsónak:

– Amice, de soká jön a mi barátunk! Kimegyek, megnézem őt, várakozz csak egy keveset.

Ez is kiment, és nem jött vissza. Az, aki a templomban maradt, egy darabig várakozik, de csak nem jön egyik barátja sem. Körülnéz a templomban, és látja, hogy a püspök már egyik lábával kihágott a koporsóból. De mivel ez nem tudta, hogy mi a félsz, azt mondja a püspöknek:

– Jó reggelt, szentséges püspök úr! Jöjjön kártyázni! - Azzal a püspök kiszáll a koporsóból, odamegy a diákhoz, leül az asztal mellé, és azt mondja:

– Jól van, kártyázzunk hármat. Ha mind a háromszor én nyerek, az enyém lesz. - Ami annyit tesz, hogy a püspök sok gonosz cselekedete miatt, amiket a szegény jobbágyokon elkövetett, elkárhozott; és amikor azt mondta, hogy az enyém lesz, úgy értette, hogy az ördögé. Aztán azt mondta a püspök:

– Ha pedig te nyersz, minden játszás után egy zsák pénzt kapsz.

– Jól van, kártyázzunk! – mondta a diák. Kártyáznak, kártyáznak, hát az első játékot megnyerte a diák. Mindjárt megnyílt a templom boltozatja, és az ördög egy zsák pénzt leöntött a templomba. Másodszor a püspök osztott, de a diák megint nyert. Akkor már haragosabb képet vágott a püspök. Megnyílt a templom boltozatja, és az ördög a második zsák pénzt is leöntötte. Harmadszor is játszanak, megint megnyerte a diák, de mivel látta, hogy a püspök föl akar kelni, és haragjában talán másra is vetemedik, hamarabb fölkel ő. A templomgádoor ajtaja nyitva volt, beugrott oda. Fogta a csöngettyűt, és elkezdett a nagy oltár előtt csöngetni. Utánairamlott ugyan a püspök, de amint a templomgádoornál beljebb akart menni, elesett, mert oda az elkárhozottak nem juthatnak be. Aztán fölkel, befeküdt a koporsóba, a födél rácsapódott, a harmadik zsák pénz pedig nagy zörgéssel a többire zuhant. Mit csináljon a diák?! Összekotorta a pénzt, és egész reggelig ott maradt a templomban. Reggel zörget a két pajtása meg a többi pap, hogy eressze be őket. A diák beeresztette őket, de amikor a két barátja azt akarta, hogy osztozzon meg velük a pénzen, azt mondta nekik:



– Mért nem maradtatok ti is reggelig a templomban, és minek tettek engem lóvá! Most már nem kaptok semmit. Így a három zsák pénz a diáké maradt, a papok pedig eltemették a püspököt.

*Csallóközi mese Ipolyi Arnold nyomán*





## A kincses Kelet

Igaz, hogy a perzsák birodalma mindössze kétszáz évig állt fenn, mégis ez volt az első világbirodalom a történelemben. Területe fénykorában Indiától a Földközi-

tengerig húzódott, és még Afrikában Egyiptom is hozzá tartozott. Az akkori világ népességének csaknem a fele ennek a birodalomnak az alattvalója volt. Vezető hatalmként uralta a világ kereskedelmét, gazdaságát, haderejét. Tehette, mert legendásan gazdag volt.

### Dárius kincse

A Perzsa Birodalmat Nagy Kürosz király alapította. A mai Irán területén jött létre, aztán folyamatosan terjeszkedett, a perzsák sok népet meghódítottak. Kürosz király azonban okos uralkodó volt. Sok más korábbi és későbbi hódítótól eltérően nem akarta az elfog-

lalt területek népére ráerőltetni a perzsák szokásait, vallását, nyelvét. Türelmes volt, megengedte, hogy a meghódított népek megőrizzék a saját hagyományait, nyelvüket, hitüket. Így történhetett, hogy a hatalmas birodalom sokféle népe nem gyűlölte a perzsákat, hanem még örömmel is vette, hogy az erős birodalom védelme alá került. A perzsák meg szívesen tanultak más

népektől, átvettek dolgokat a kultúrájukból, ahogy más népek is kölcsönöztek egymástól és a perzsáktól. Így erősödött és gazdagodott egyre a birodalom.

A később trónra kerülő Dareiosz király viszont nagyszerű szervezőnek bizonyult. Az akkorra már hatalmasra duzzadt birodalmat húsz részre, tartományokra osztotta. Ezeket satrapiáknak nevezték.

Élükön a király által kinevezett, megbízható emberek, a satrapák álltak. A satrapák hozták a törvényeket, ők szedték be az adót. És gyűlt a pénz a király kincstárában, korabeli feljegyzés szerint évente néhány száz tonna arany és ezüst. Dareiosz király arany- és ezüstpénzt veretett, csatornákat, öntözőrendszereket, a birodalom egyik végéből a másikba vezető utakat épített. Erős kezű és a perzsák leggazdagabb uralkodója volt, annyira, hogy a nevét máig is őrizzük a Dárius kincse szólásunkban.



*Dareiosz király a kincsét az új fővárosban, Perszeopoliszban halmozta fel. A város romjai ma*

Dareiosz aranypénze a darik, a kincstárából kapta a nevét



*Dareiosz aranypénze a darik, ami a királyról a kapta nevét*

## *Cinca Katica*

### **Advent**

Sötét, ködös éjben  
Gyertya lángja lobban,  
Vigyázza a léptem,  
Vigyázza a léptem.

Fehér hóesésben  
Három gyertya lobban,  
Csalogatja léptem,  
Csalogatja léptem.

Deres, szeles télben  
Két szál gyertya lobban,  
Igazgatja léptem,  
Igazgatja léptem.

Égi angyalfényben  
Négy szál gyertya lobban,  
Megállítja léptem,  
Megállítja léptem.

Szívem rejtekében  
Sok szál gyertya lobban,  
Magszépíti léptem,  
Magszépíti léptem.

## *Nyulász Péter*

### **Szaloncukorlányok**

Figyeljetez titkot mondok!  
Jobb, ha mindenki csak suttog  
Van egy város nem is messze  
Hótündérek laknak benne

Ott a házak hóból vannak  
Jégkristályból minden ablak  
Bent a bútor bíbor bársony  
Csokoládé aranytálon

Tündérkezek megformázzák  
Öltöztetik, cicomázzák  
Így készülnek csokidíszek  
Habkarikák, mikulások  
Pettyes ruhás piros masni:  
szaloncukor lányok



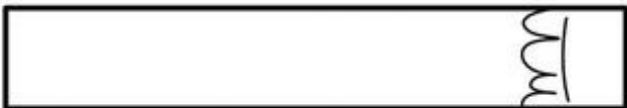
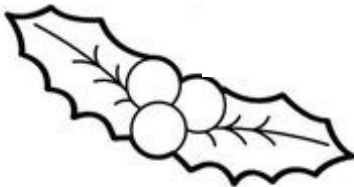
## Herceg Petra: Adventi angyalok

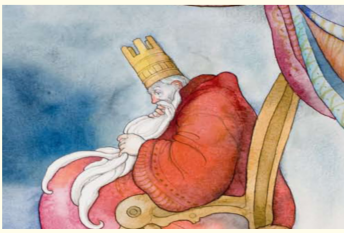
A harmadik vasárnap angyala Advent harmadik vasárnapján egy fehér ragyogó angyal jön le a földre. Jobb kezében egy fénysugarat tart, amelynek csodálatos ereje van. Odamegy mindenkihez, akinek tiszta szeretet lakik a szívében, s megérinti fénysugarával. Azután a fény ragyogni kezd az emberek szemében, s elér a kezükhöz, lábukhoz és egész testükhöz. Így még az, aki a legszegényebb, legszerencsétlenebb az emberek között, az is átalakul, s megszállja a béke, a tiszta szeretet és a boldogság érzése.

A negyedik vasárnap angyala A karácsony előtti utolsó vasárnap egy nagy, lila lepelbe öltözött angyal jelenik meg a mennybolton, és járja be az egész Földet. Kezében lantot tart, és azt pengeti. Közben szépen énekel hozzá. Ahhoz, hogy meghallhassuk, jól kell figyelniünk, s szívünknek tisztának kell lennie. A béke dalát énekl. Sok kis angyal kíséri, s együtt énekelnek. Daluktól valamennyi mag, amely a földben szunnyad, felébred, így lesz majd új élet tavasszal a Földön.



Készíts gyertyát papírból!  
Vágd ki a 3 formát, színezd ki a lángocskát és a magyallevelet a bogycskával, aztán ragaszd össze a darabokat. A jobb oldali kép segít.





Móra Ferenc

## A didergő király

Mese, mese, mátká, pillangós határba: Volt egyszer egy király Nekeresd országba.  
Nevenincs királynak nagy volt a bánata, Csupa siralom volt éjjele, nappala.  
Hideg lelte-rázta, fázott keze-lába. Sűrű könnye pergett fehér szakállába:  
"Akármit csinálók, reszketek és fázom, Hiába takargat aranyos palástom!  
Aki segít rajtam: koronám, kenyerem Tőle nem sajnálom, véle megfelezem!"  
Százegy kengyelfutó százkét felé szaladt, Tökszárdudát fújtak minden ablak alatt:  
"Ki tud orvosságot a király bajáról, Hol az a bölcs ember, aki jót tanácsol?"  
Adott is ezer bölcs ezeregy tanácsot. De együtt se ért az egy falat kalácsot.  
Didergő királynak csak nem lett melege, Majd megvette szegényt az Isten hidege.  
Körmét fúvogatta, keserűn köhintett, Bölcs doktorainak bosszúsán legyintett:  
"Bölcsekkel az időt ne lopjuk, azt mondom, Hívjátok elő az udvari bolondom!"  
"Halogd-e, te bolond, szedd össze az eszed, Adj nekem tanácsot, akárhonnán veszed."  
"Teli van énnálam ésszel a szelence: Hideg ellen legjobb a meleg kemence.  
Gyűjtass be csak, komám" - nevetett a bolond, S nevetett köntösén a sok arany kolomp.  
Kergeti a király ki a sok léhűtőt: Hozzák fülönfogva az udvari fűtőt!  
"Hamar cédrusfával a kandallót tele, Urunk-királyunknak attól lesz melege!"  
Nagy volt a kandalló, akár egy kaszárnya, El is égett benne vagy száz cédrusmáglya.  
Sergett is a király előtte, megette, Utoljára mégis csak azt dideregte:  
"Fűtsetek, mert megvesz az Isten hidege, Már a szakállam is csak úgy reszket bele!"  
Nyöszörög a fűtő: "Felséges királyom, Életem-halálom kezedbe ajánlom,  
Most dobtam bele az utolsó forgácsot, Jó lenne hívatni az udvari, ácsot!"  
Nekibúsult erre a didergő király, Szigorú parancssal a kapuba kiáll:  
"Vájjátok ki kertem minden ékességét, A szőlő szőlőnek arany venyigéjét,  
A mosolygó almát, a csengő barackot, Hányjátok a tűzre minden kis harasztot!  
Széles ez országban amíg erdőt láttok, Kandallóm kihűlni addig ne hagyjátok.  
Jaj, mert mindjárt megvesz az Isten hidege, Csak úgy ké kellik már az ajkam is bele!"  
Csattognak a fejszék, sírnak erdők, berkek, Recsegnek, ropognak a gyümölcsös kertek.  
Sok lakójuk fejt bujdosásnak adta, Fészkit ezer madár jajgatva siratta.  
A rengeteg fákból egy szál se maradt ott, Aranyos kandallón mind elparazsallott.  
Didergő királynak de minden hiába, Nyögve gubószik be farkasbőr bundába:



"Fűtsetek, mert megvesz az Isten hidege, Csak egy fogam van már, az is vacog bele!"

Nekeresdországban van is nagy kopogás, Ripegés-ropogás, siralom, zokogás.

Dolgozik a csákány, fűrész, balta, horog - A király ajtaja egyszer csak csikorog.

Betipeg egy lányka, icike-picike, Gyöngyharmat tündöklök lenvirágszemibe.

Az ajaka kláris, a foga rizskása, Csacsog, mint az erdő zengő muzsikása:

"Ejnye, de rossz bácsi vagy te, király bácsi!" Megfordul a király: "Ácsi, kislány, ácsi!

Azt se tudom, ki vagy, soha se láttalak, Mért haragszol reám? Sohse bántottalak!" -

Kerekre nyitotta a csöppség a szemét: "Minek szedetted le a házunk tetejét?

Hó is hullongázik, eső is szemezik, A mi padlásunkra az most mind beesik;

Elázik a bábum kimosott ruhája, Vasárnap délután mit adok reája?"

Mint amikor nap süt a jeges ereszre, A király jégszive harmatot ereszte.

Szemében buggyan ki szívének harmatja, Szöghaját a lánynak végigsimogatja:

"Ne félj, a babádat ruhátlan nem hagyom, Bóborköntösömet feldaraboltatom.

Bársonyrokolyája, selyem főkötője, Lesz ezüstkötője, aranycipellője!"

Most már meg a kislány mondta azt, hogy "ácsi! Mégiscsak jó bácsi vagy, te király bácsi!"

Örömeiben ugrált, tapsikolt, nevetett - S didergő királynak nyomban melege lett!

A tükörelakot sarokra nyitotta, Városa lakóit összekurjantotta:

"Olyan meleg van itt, hogy sok egymagammak, Juttatok belőle, aki fázik, annak!"

Tódult is be nyomban a sok szegény ember, A márvány-téglákon nyüzsgött, mint a tenger.

Ki is szorult tőlük király a konyhára, Rájuk is parancsolt mindjárt a kuktákra:

"Asztalt terigetni, ökröt sütögetni, Fussatok a hordót csapra ütögetni,

Ily kedves vendég még nem járt soha nálam, Mint a saját népem - nagy Meseországban..."



Csukás István

### A karácsonyfát meghoztuk

Fehér havon fut a szán,  
fut a szán,  
ez ám a jó igazán,  
igazán!  
A szánkómra felülök,  
felülök,  
hegyen-völgyön repülök,  
repülök.



A szánkómra egy nyúl ül,  
egy nyúl ül,  
hogy ne legyek egyedül,  
egyedül.  
Repülj szánkó a havon,  
a havon,  
Ez ám a nagy vigalom,  
vigalom!


A nyúl mögé róka ül,  
róka ül,  
hogy ne legyünk egyedül,  
egyedül.  
Repülj szánkó a havon,  
a havon,  
Ez ám a nagy vigalom,  
vigalom!

Róka mögé egy medve,  
egy medve,  
kapaszkodik nevetve,  
nevetve.  
Repülj szánkó a havon,  
a havon,  
Ez ám a nagy vigalom,  
vigalom!

Medve mögé hóember,  
hóember  
kapaszkodik örömmel,  
körümmel.  
Repülj szánkó a havon,  
a havon,  
Ez ám a nagy vigalom,  
vigalom!

Mögé csücsül egy fenyő,  
egy fenyő,  
a szánkómnak szárnya nő,  
szárnya nő.  
Repülj szánkó a havon,  
a havon,  
Ez ám a nagy vigalom,  
vigalom!

Hazaérve hahóztunk,  
így szóltunk:  
a Karácsonyfát meghoztuk,  
meghóztuk!  
Földíszítjük estére,  
estére,s leülünk a tövébe,  
tövébe!



*Mentovics Éva*

### **Luca széke és a boszorkányok**

Decemberben Luca széke  
miről híres, ki tudja?  
Barkácsolhatsz te is egyet,  
s rálelhetsz a titokra!

Tizenhárom fajta fához

végy jó erős szerszámot...  
kezdetnek az épp elég lesz,  
ha kérgüket lehántod.

Drótot, szeget sose használj,

s tizenhárom darabból,  
facsapokkal illeszd össze!  
(Úgyis rájössz magadtól!)

Minden este faragj rajta

tizenhárom napon át,  
s megláthatod, valót mondok,  
nem csak ósdi babonát!

Háromszöget formáljon majd

– s tudja, aki faragja –  
jó erősen illeszkedjen  
minden egyes darabja!

Elkészült a Luca széke?

Ami most jön, semmiség,  
hisz ráállva megláthatod  
a boszít a szentmisén.

No, de aztán függén váglass,

hints egy zsáknyi mákszemet,  
azzal a sok gonosz banyát  
egész biztos, rászeded!



*Mentovics Éva*

### **Apró kis pelyhek**

Hó hull az ágra,  
s apró kis pelyhek  
szél karján vígan  
libbennek, lengnek.

Felkel a szél most,  
jól megkavarja -  
pelyheket szép nagy  
buckákra rakja.

Hófehér dombok,  
mint téli álom -  
csillogva ringnak  
hófehér tájon.

*Devecsery Lészló*

### **Karácsonyi éjben**

Hópelyhek lobognak  
pihekönnyű szélben,  
fehér lesz az erdő  
karácsonyi éjben...

Fenyőfák indulnak,  
díszeket várják:  
köszöntik az embert  
és az ég királyát.

Világos az ablak,  
arany szemmel néz rád,  
felfénylő örömmel  
hullanak a szikrák:

csillagszóró játszik,  
szemek mosolyognak,  
betlehem éjben  
pásztorok dalolnak.

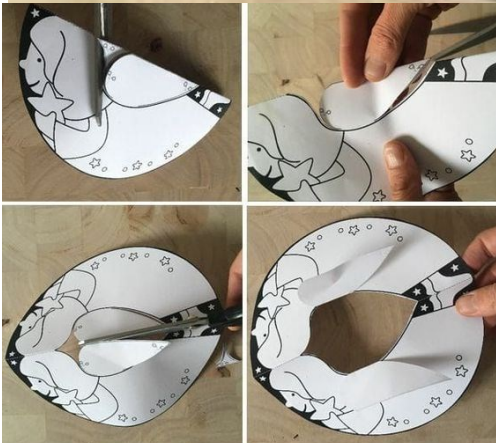




# Karácsonyi angyal



Így készül:





## Olvastad már?



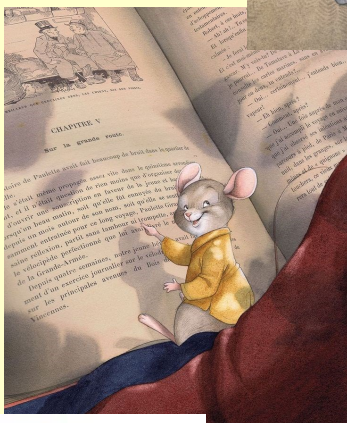
**Karine-Marie Amiot: Elbűvölő téli mesék**

Hét magával ragadó, kedves történet, amelyet együtt olvashatunk a téli estéken.

A mesék igazán különleges hatással bírnak - hallhatjuk őket

nagymama vagy nagypapa szájából, olvashatja őket felnőtt vagy gyermek, mindannyiunk számára felejthetetlen pillanatokot okoznak, és akár egy életre belopják magukat a szívünkbe. Ismerkedj meg a kis-

egerek kalandos történetével, akik-gatását egy művész szal-ei Leilát és motalányt kalandos hogyan teszi emlékezetes-medve kará-fel a betűk mát Milóval,



nek nyugodt olvas-különös zongora-kítja félbe; kísérd Loretát, a két morhazafelé vezető útjukon; tudd meg, pár kedves jó barát sé a morcos öreg csonyát, és fedezd izgalmas birodal-a kis nyuszival együtt.



„A kisegerek egész éjszaka táncoltak a könyvtárban a művészkandúr zongorajátékára, történetük pedig azzal folytatódott, hogy néhány hasonló könyvtári koncert után legjobb barátokká váltak. De pszt! Ez titok. A mi kis titkunk.”



# Viccek decemberre

Hé! Az összes WC papírt elhasználtad! Most akkor én minek öltöztek?!



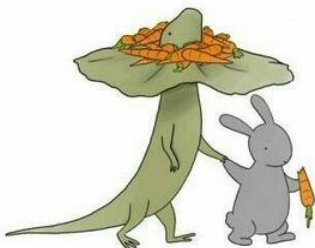
A tehén bonyolult állat.  
De én megfejtem.

- Miért nem gyűjt a darázs vasat?  
- Mert azt a MÉH teszi.



Mi történt?

Elszakadt a zacskóm.



1



Jön! Dobd el gyorsan!

Mit csináltok itt, fiúk?  
Netán cigiztek?

Mi? Nem.

Nézd! Egy hullócsillag.

# A novemberi rejtvények megfejtései

Pataki Edit: Tizenkét testvér című

**November – nagykabát kell, kisember.**



$$\text{cake} + \text{cake} = 20$$

$$\text{cake} + \text{cupcake} = 25$$

$$\text{cupcake} + \text{fruit basket} = 65$$

$$\text{fruit basket} + \text{cake} = 60$$



Számolj!

1. medve kiskorában
2. apa párja
3. Inyuszi kedvence
4. madár testét fedi
5. Orsolya beceneve
6. nem kicsi

M	A	C	I
Á	N	Y	A
R	É	P	A
T	O	L	L
O	R	S	I
N	A	G	Y

$$\text{banana} + \text{banana} = 16$$

$$\text{apple} + \text{apple} + \text{orange} = 22$$

$$\text{orange} + \text{banana} = \text{apple}$$

$$\text{orange} = 2$$

$$\text{banana} = 10$$

$$\text{apple} = 8$$

$$\text{penguin} + \text{penguin} = 10$$

$$\text{penguin} - \text{penguin} = 8$$

$$\text{penguin} - \text{penguin} = 16$$



December 1-jén este olvass el egy fejezetet Lukács evangéliumából a Bibliában, majd ezután folytasd az olvasást minden este a következő fejezettel. Ez az evangélium pont 24 fejezetről áll, ami azt jelenti, hogy mire elérkezik a szenteste napja, elolvasod az írást Jézus Krisztus életéről és így pontosan tudni fogod KIT és MIÉRT ünneplünk karácsonykor.

forrás: KAFC 93.7

$$\text{gingerbread} + \text{elf} = 20$$

$$\text{gingerbread} + \text{gingerbread} = \text{deer}$$

$$\text{deer} + \text{gingerbread} = 18$$

$$\text{elf} = ?$$

Számolj!

## Rejtvények decemberre

A rejtvények megfejtéseit leadhatod a gyerek-könyvtárban és ha szerencséd van, kisorsoljuk a nevedet és ajándékcsoomagot nyersz. Nosza, állj neki! Jó szórakozást!

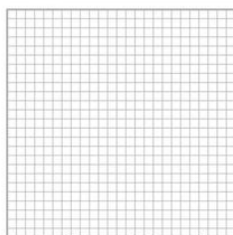
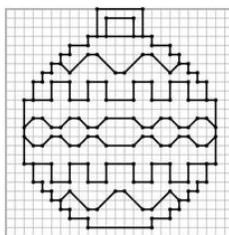


$$\text{snowflake} + \text{snowflake} + \text{snowflake} = 30$$

$$\text{snowflake} + \text{candy cane} + \text{candy cane} = 20$$

$$\text{candy cane} + \text{wine glass} + \text{wine glass} = 9$$

$$\text{candy cane} + \text{wine glass} \times \text{snowflake} = ?$$





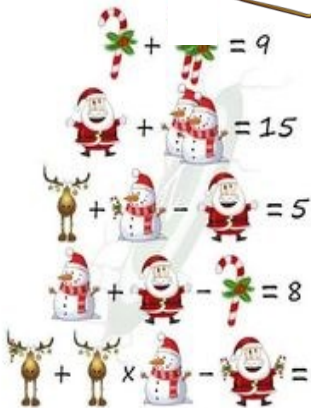
Ha a betűhálóból kihúzod a decemberi névnapokat, majd a megmaradt betűket összeolvasod **PatakiEdit: Tizenkét testvér** című versének hiányzó része alakul ki. Írd a pontozott vonalra! ➔

K	E	L	G	Y	Ő	Z	Ő
L	K	I	V	I	R	Á	G
K	Á	R	O	L	Y	S	E
M	A	R	I	A	N	N	A
A	N	D	O	R	M	B	E
Z	S	O	M	B	O	R	R
I	M	R	E	R	É	K	A
S	T	E	F	Á	N	I	A

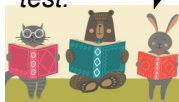


**December – épülhet a hóember.**

köszöntse .....



A meghatározások alapján töltsd ki a rejtvényt, s ha ügyes voltál, a színes oszlopban olvashatod a megfejtést. ➔



1. öregasszony, néni
2. tapsifüles
3. apa a Mézga családban
4. visszafelé: nem fiú
5. kicsi Andrea
6. a fa koronája


Finde die 10 Fehler im unteren Bild!



*Szép karácsony alkalmából  
nem kívánok egyebet:  
Csendes lépted kísérje szeretet.  
Szívemben béke,  
lelkemben nyugalom.*

*Légy boldog  
ezen a karácsonyon!*

